

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Մուսա

Դարձյալ նո՛ր երագ և նո՛ր ցնորքներ...

Ահա հրճվում է իմ մատաղ հոգին.

Շտապի՛ր, ո՛վ Մուսա, քո սրբբանվեր

Համբույրը դրոշմել երգչիս շրթունքին:

Շտապի՛ր... ժրպիտըդ այրող, կախարդիչ

Թո՛ղ վառե սիրտըդ հրրով սրբազան,

Թո՛ղ ոգի շնչե հայացքըդ դյուփիչ.

Ես կամիմ երգել հրաշքներ գարնան...

Թո՛ղ որպես անուշ գեփյուտ քաղցրաշունչ,

Քո թովիչ ձայնը հնչե ականջիս

Ե՛վ հուսո տաղեր, և՛ սիրո մրմունչ,

Ես կամիմ երգել տենչանքը սրտիս:

Ես կամիմ երգել անվերջ քաղցրություն

Մի նոր, ոսկեհույս և խաղաղ կյանքի.

Ես կամիմ երգել սիրո սրբություն

Եվ վսեմ փայլը անկեղծ վաստակի:

Ես կամիմ երգել, երգել հարատև,

Որպես թռչունը ազատ եթերում.

Օ՛, շտապի՛ր, Մուսա՛, թռի՛ր սրաթև.

Քանի երազըս չի ցնդել օդում...

1888, 9 փետրվարի